

Verheug U, trouwe dienaar, tred binnen in de zaligheid van uw Heer.

Bewaar het vroom aandenken

van zeer

Eerwaarde Heer Karel De Lobelle,

gedurende

vijf en twintig jaar pastoor van Mater.

Geboren te Velzeke, de 2 September 1867 en godvruchtig in de Heer ontslapen te Mater, de 12 October 1949,
gesterkt door de laatste HH. Sacramenten.

In de lange reeks pastoors, die sedert eeuwen de parochie Mater bestuurden, munt deze herder uit onder de eersten door de wijsheid van zijn geestelijk beleid, door de volle toewijding en de ongeveinsde goedheid van zijn hart voor allen en ieder, door de rechtschapen geloofszin, waarmede hij alle toestanden inzag en alle belangen behartigde.

Het gewichtigste ambt van ieder priester is dit van het woord en dit van het gebed: hij beoefende beide voorbeeldig. Hij beheerste de moeilijke kunst van het woord zowel in gesprek als in 't openbaar door zijn juist en gemeten oordeel, door de liefde of het medelijden van zijn antwoord en raadgeving. Hij heeft niemand gekwetst, velen getroost of gesterkt. Hij stichtte vrede en voorkwam tweedracht. Hij predikte regelmatig en welsprekend in kerk, school of vergadering de liefde van het Evangelie en de kinderlijke trouw aan Kerk en overheid. Hij pleegde Gods eredienst met uiterlijke luister en innige godsvrucht. Hij droeg zorg voor zijn kerkgebouw, waar hij als laatste verrijking met de steun van zijn kudde drie nieuwe klokken liet aanbrengen.

Dagelijks doorkruiste hij zijn parochie de rozenkrans in de hand met de genade van zijn gebed en de wijding van zijn priesterschap als een man van God en een zegen voor de mensen.

De beproeving van zijn blindheid en ziekte heeft hij aanaard zonder klagen in volle onderwerping aan Gods wil.

God zal zijn dienaar genadig zijn en zich ontfermen over menselijke fouten. De priesters, zijn vrienden, zullen zijn voorbeeld en deugden in vroom aandenken bewaren. Zijn parochianen zullen zijn woord en weldaden in dankbare herinnering meedragen.

Zijn familie, vooral zijn drie neven-priesters, zullen als troost in hun droefheid, de fierheid van zijn heerlijk leven beschouwen.

God schenke hem de eeuwige rust!